

Arrest

nr. 34 804 van 25 november 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid,
thans de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Filippijnse nationaliteit te zijn, op 1 september 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 12 februari 2009 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 september 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. BRUGMANS en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 24 september 2007 een visumaanvraag gezinshereniging in, in navolging van het op X afgesloten huwelijk met haar Belgische partner. Op 18 augustus 2008 verkreeg verzoekster het visum gezinshereniging.

1.2. Op 13 november 2008 werd verzoekster in het bezit gesteld van een F-kaart.

1.3. Op 12 februari 2009 nam de gemachtigde van de minister een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Deze beslissing werd verzoekster betekend op 11 augustus 2009.

Dit is thans de bestreden beslissing. Deze wordt als volgt gemotiveerd:

"In uitvoering van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van (...).

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Art 42 quater §1, 4° uit het relatieveverslag d.d. 06.02.2009 blijkt dat betrokkenen niet meer samen zijn. Betrokkene is gevlucht voor de zware echtelijke ruzies. De politie moest regelmatig tussenbeide komen als er ruzies waren.

Er is geen gezamenlijke vestiging meer."

2. Over de grond van het beroep

2.1. In een enig middel werpt verzoekster een schending op van de zorgvuldigheidsplicht, de materiële motiveringsplicht en van artikel 42quater, §4 en §5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoekster betoogt als volgt:

"Verwerende partij heeft aan verzoekster een bevel gedaan om het grondgebied te verlaten en zulks louter op grond van een relatieveverslag dd. 06/02/09 waaruit blijkt dat er geen gezamenlijke vestiging meer is van verzoekster en De Heer P.

Verzoekster treft echter geen enkele schuld aan het feit dat de gezamenlijke vestiging met De Heer P. is weggevallen.

Inderdaad bleek korte tijd na haar aankomst in België voor verzoekster jammer genoeg dat het huwelijksbootje geenszins voorstelde wat zij verwacht en gehoopt had.

Reeds op 24/09/08 moest verzoekster diverse slagen met verwondingen ondergaan vanwege haar echtgenoot De Heer P., feitelijkheden dewelke zich op 10/10/08 en 26/11/08 nogmaals herhaalden. (stuk 2+3)

Tevens diende verzoekster vast te stellen dat De Heer P. geregeld contacten onderhield (via internet) met andere vrouwen (meestal tevens van Filipijnse afkomst).

De handelingen van De Heer P. hebben het huwelijk volledig onleefbaar gemaakt.

Nadat verzoekster op 26/11/08 nogmaals slagen en verwondingen vanwege De Heer P. diende te ondergaan, is zij op die dag de echtelijke woning ontvlucht en heeft zij voorlopig haar intrek genomen bij haar zus en schoonbroer te Hasselt.

Verzoekster heeft na de laatste slagen op 26/11/08 ook strafklacht neergelegd en de verwondingen door een geneesheer laten vaststellen. (stuk 2+3)

Uiteraard kan in casu onmogelijk aan verzoekster verweten worden dat zij de echtelijke woning verlaten heeft en de gezamenlijke vestiging ophield te bestaan.

Ook is de bestreden beslissing geenszins opportuun gelet op de datum waarop deze beslissing werd genomen.

Op datum van de bestreden beslissing werd door het Parket te Hasselt immers nog een opsporingsonderzoek naar vermeend schijnhuwelijk gevoerd precies naar aanleiding van het verlaten van de echtelijke woonst op 26/11/08 en zodoende impliciet ook het ophouden van de gezamenlijke vestiging.

De bestreden beslissing werd dan ook uitermate voorbarig genomen daar het resultaat van dit opsporingsonderzoek diende te worden afgewacht.

Inmiddels heeft het Parket te Hasselt dit opsporingsonderzoek naar vermeend schijnhuwelijk afgesloten en geklasseerd zonder gevolg. (stuk 4)

Verwerende partij heeft dus duidelijk geen verder onderzoek dan wel slechts een uiterst summier onderzoek gedaan en onvoldoende grondig het dossier van verzoekster onderzocht.

Uit alle voorgaande volgt dat verwerende partij niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens door geen verder onderzoek dan wel slechts een uiterst summier onderzoek te voeren. Alleszins heeft verwerende partij de feitelijke gegevens niet correct beoordeeld en is zij op grond daarvan onredelijk tot haar besluit gekomen.

Ook verwijst verwerende partij in de bestreden beslissing naar een relatieveverslag dd. 06/02/10, waaruit door verwerende partij zeer summier een eenzijdige conclusie wordt gehaald. Verzoekster heeft echter nimmer kennis gekregen van de inhoud van dit relatieveverslag en heeft hieromtrent dan ook nimmer tegenspraak kunnen voeren.

Door verwerende partij werd dan ook een schending begaan van de zorgvuldigheidsplicht en van de materiële motiveringsplicht.

Bovendien werd in dit dossier door verwerende Partij een schending begaan van art. 42quater, § 4 en § 5 van de Wet van 15 december 1980.

In art. 42quater, § 4 en § 5 van de Wet van 15 december 1980 wordt bepaald:

§ 4. Onder voorbehoud van het bepaalde in 5 is het in 1, eerste lid, 4°, bedoelde geval niet van toepassing indien:

4° hetzij bijzonder schrijnende situaties dit rechtvaardigen, bijvoorbeeld indien het familielid tijdens het huwelijk of het geregistreerd partnerschap als bedoeld in artikel 40bis, 2, eerste lid. 1° en 2°, het slachtoffer is geweest van huiselijk geweld;

en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk en beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.

§ 5. De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.

In casu kan art. 42quater, § 1, 4° geen toepassing vinden daar het geval vermeld in art. 42quater, § 4, 4° van toepassing is.

Verwerende partij kan dus geen einde stellen aan het verblijfsrecht van verzoekster — ook al is er geen gezamenlijke vestiging meer — omdat zulks in casu gerechtvaardigd wordt door de bijzonder schrijnende situatie van verzoekster.

Verzoekster treft echter geen enkele schuld aan het feit dat de gezamenlijke vestiging met De Heer P. is weggevallen.

Inderdaad bleek korte tijd na haar aankomst in België voor verzoekster jammer genoeg dat het huwelijksbootje geenszins voorstelde wat zij verwacht en gehoopt had.

Reeds op 24/09/08 moest verzoekster diverse slagen met verwondingen ondergaan vanwege haar echtgenoot De Heer P., feitelijkheden dewelke zich op 10/10/08 en 26/11/08 nogmaals herhaalden. (stuk 2+3)

Tevens diende verzoekster vast te stellen dat De Heer P. geregeld contacten onderhield (via internet) met andere vrouwen (meestal tevens van Filippijnse afkomst).

Nadat verzoekster op 26/11/08 nogmaals slagen en verwondingen vanwege De Heer P. diende te ondergaan, is zij op die dag de echtelijke woning ontvlucht en heeft zij voorlopig haar intrek genomen bij haar zus en schoonbroer te Hasselt.

Verzoekster heeft na de laatste slagen op 26/11/08 ook strafklacht neergelegd en de verwondingen door een geneesheer laten vaststellen. (stuk 2+3)

Uiteraard kan in casu aan verzoekster niet verweten worden dat zij de echtelijke woning verlaten heeft en de gezamenlijke vestiging ophield te bestaan.

Hierbij dient gesteld dat verzoekster in haar land van herkomst een vrij lucratieve job als productieassistente heeft opgegeven om haar echtgenoot in België te vervoegen.

Uit voorgaande volgt dat de beëindiging van het verblijfsrecht van verzoekster niet aan de orde is gelet op haar bijzonder schrijnende situatie.

In casu heeft verwerende partij dan ook een schending begaan van art. 42quater, § 4, 4° van de Wet van 15 december 1980 door een einde te stellen aan het verblijfsrecht van verzoekster ondanks haar bijzonder schrijnende situatie.

Verzoekster is sedert 15/12/08 werkzaam als afwasser in Hasselt en beschikt over een eigen inkomen. (stuk 5+6) Ook beschikt verzoekster over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt. (stuk 7)

Zodoende toont verzoekster genoegzaam aan te beschikken over voldoende bestaansmiddelen zodat zij niet ten laste valt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk alsook over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt.

Tevens heeft verwerende partij een schending begaan van art. 42quater, § 5 van de Wet van 15 december 1980 daar zij klaarblijkelijk niet heeft gecontroleerd of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.

Indien verwerende partij gebruik had gemaakt van voormelde controlemogelijkheid dan had zij in casu geen einde gesteld aan het verblijfsrecht van verzoekster gelet op haar bijzonder schrijnende situatie.

Uit voorgaande volgt dat verwerende partij een schending heeft begaan van de zorgvuldigheidsplicht en van de materiële motiveringsplicht alsook een schending van art. 42quater, § 4 en § 5 van de Wet van 15 december 1980.

Uit voorgaande volgt dat verwerende partij zich plichtig heeft gemaakt aan overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht.

Dat dit middel zodanig ernstig is dat de vernietiging van de beslissing zich opdringt.”

2.2. In haar nota stelt verwerende partij:

“(…) De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de bestreden beslissing werd genomen bij toepassing van de volgende wettelijke bepaling: (artikel 42 quater)

(…)

4 Het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° en 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;

(…)

Het door verzoekster ingeroepen wetsartikel kan in casu geen toepassing vinden, nu niet blijkt dat verzoekster het slachtoffer werd van familiaal geweld.

Er werd enkel gewag gemaakt van zware echtelijke ruzie. Uit geen enkel gegeven blijkt als zou verzoekster slachtoffer zijn van familiaal geweld.

Echtelijke ruzies worden immers gevoerd tussen beide echtlieden. Er bestaat geen wettelijk vermoeden dat verzoekster zou kunnen inroepen om aan te tonen dat in geval van dergelijke ruzies enkel zij het slachtoffer zou zijn.

Artikel 42quater, §4, 4° van de wet van 15 december 1980 luidt als volgt:

(…)

4° hetzij bijzonder schrijnende situaties dit rechtvaardigen, bijvoorbeeld indien het familielid tijdens het huwelijk of het geregistreerd partnerschap als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, het slachtoffer is geweest van huiselijk geweld;

en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk en beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.

(…)

Evenmin waren de bestaansmiddelen van verzoekster bekend ten tijde van de bestreden beslissing.

Het middel mist iedere grond.”

2.3. In haar repliekmemoirie herinnert verzoekster eraan dat zij sedert 15 december 2008 werkzaam is als afwasser en dat zij beschikt over een eigen inkomen. Zij stelt tevens te beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt en ter staving van dit alles verwijst ze hierbij naar de stukken gevoegd bij de repliekmemoirie. Verzoekster voegt eraan toe dat de stelling van de verwerende partij dat de bestaansmiddelen niet bekend zouden geweest zijn ten tijde van de bestreden beslissing overduidelijk aantoonde dat de verwerende partij haar controlemogelijkheid niet heeft gebruikt alsook het dossier van verzoekster onvoldoende grondig heeft onderzocht. Voor het overige volhardt verzoekster in wat zij heeft uiteengezet in haar inleidend verzoekschrift.

2.4. De zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vereist dat het bestuur slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen (RvS 23 februari 2004, nr. 128 424).

2.5. De bestreden beslissing werd genomen met toepassing van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Dit artikel bepaalt het volgende:

“Indien de minister of zijn gemachtigde een einde stelt aan het verblijf in toepassing van artikelen 42bis, 42ter of 42quater van de wet, wordt de betrokkene hiervan kennis gegeven door afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 21 met bevel om het grondgebied te verlaten. De

verklaring van inschrijving of de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie wordt ingetrokken."

2.6. In de bestreden beslissing wordt eveneens verwezen naar artikel 42quater, § 1, 4° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel bepaalt dat voor familieleden van burgers van de Unie, gedurende de eerste twee jaar van hun verblijf, de minister of zijn gemachtigde een einde kan stellen aan het verblijf op grond van het feit dat *"het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, (...), of er is geen gezamenlijke vestiging meer. (...)"* Via de toepassing van artikel 40 ter van de Vreemdelingenwet is artikel 42 quater van de Vreemdelingenwet ook van toepassing op familieleden van Belgische onderdanen.

2.7. De uitzondering op de in artikel 42quater, § 1 4° van de Vreemdelingenwet voorziene mogelijkheid van beëindiging van het verblijfsrecht waarvan verzoekster in haar inleidend verzoekschrift en haar repliekmemoirie gewag maakt, is artikel 42quater, §4, 4° van de Vreemdelingenwet. Daarnaast wijst verzoekster ook op de onderzoeksmogelijkheid van de minister of zijn gemachtigde uit artikel 42quater, §5 van de Vreemdelingenwet. Deze bepalingen luiden als volgt:

§ 4. Onder voorbehoud van het bepaalde in § 5 is het in § 1, eerste lid, 4°, bedoelde geval niet van toepassing indien :

(...)

4° hetzij bijzonder schrijnende situaties dit rechtvaardigen, bijvoorbeeld indien het familielid tijdens het huwelijk of het geregistreerd partnerschap als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, het slachtoffer is geweest van huiselijk geweld;

en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk en beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.

(...)

§ 5. De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan."

2.8. Verzoekster betwist in haar verzoekschrift en repliekmemoirie het motief van bestreden beslissing niet dat er geen sprake meer is van een gezamenlijke vestiging, doch betoogt dat verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing rekening diende te houden met het gegeven dat zij het slachtoffer is geworden van familiaal geweld. Verzoeksters betoog komt erop neer dat indien de verwerende partij de situatie van verzoekster verder had onderzocht door gebruik te maken van haar controlebevoegdheid voorzien in artikel 42 quater, §5, van de Vreemdelingenwet, zij op de aangehaalde elementen van familiaal geweld zou zijn gestoten.

2.9. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing enkel steunt op het verslag van gezamenlijke vestiging van 6 februari 2009. Hierin stelt de politiefunctionaris onder kopje "G. Eventuele opmerkingen": *"Het koppel is niet meer samen. P.Z. is gevlucht wegens zware echtelijke ruzies. Hiervoor zijn door onze diensten tussenkomsten geweest."* De gemachtigde van de minister neemt deze overweging over in de bestreden beslissing, aangezien hij stelt: *"Betrokkene is gevlucht voor de zware echtelijke ruzies. De politie moest regelmatig tussenbeide komen als er ruzies waren."*

2.10. De memorie van toelichting bij artikel 29 van het wetsontwerp tot wijziging van de Vreemdelingenwet dat ertoe strekt artikel 42 quater in te voegen in de Vreemdelingenwet stelt het volgende: *"Zoals bepaald in de § 5, kunnen ook voor de familieleden die geen burger van de Unie zijn, de voorwaarden voor het recht op verblijf zonodig gecontroleerd worden. Artikel 14.2 van de richtlijn laat dit toe. Deze controle zal niet systematisch worden uitgevoerd."* (Parl. St. Kamer, 2006-2007, nr. 2845/001, p 55).

2.11. De controlemogelijkheid voorzien in artikel 42 quater, §5, van de Vreemdelingenwet is niet beperkt tot de in artikel 42 quater, §1, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties. Dit houdt in dat de gemachtigde van de minister zijn controlebevoegdheid ook kan aanwenden om na te gaan of er sprake is van een bijzonder schrijnende situatie, c.q. of een vreemdeling het slachtoffer is van huiselijk geweld,

zoals voorzien in artikel 42 quater, §4, 4° van de Vreemdelingenwet. Uiteraard kan van de gemachtigde van de minister niet vereist worden dat hij in elk geval waarbij er sprake is van een beëindiging van de gezamenlijke vestiging automatisch nagaat of er sprake is van een bijzonder schrijnende situatie. Het komt de Raad redelijk voor dat deze controles slechts zouden uitgevoerd worden wanneer er indicaties zijn dat een vreemdeling het slachtoffer zou kunnen zijn van een bijzonder schrijnende situatie. De Raad wijst er in dit verband op dat er gedurende de eerste twee jaar van zijn verblijf, een einde kan gesteld worden aan het verblijfsrecht van een familielid van een burger van de Unie indien er "(...) *geen gezamenlijke vestiging (...)*" meer is, wat de gemachtigde van de minister de nodige tijd laat om zonnodig controles uit te voeren naar de scenario's vermeld in artikel 42 quater, §4, van de Vreemdelingenwet, waarbij het verblijfsrecht niet beëindigd wordt.

2.12. In casu staat in de bestreden beslissing, die amper drie maanden na de toekenning van de F-kaart getroffen wordt en amper zes dagen na het opstellen van het verslag van gezamenlijke vestiging, zelf een indicatie dat verzoekster het slachtoffer zou kunnen zijn van mogelijk familiaal geweld aangezien de bestreden beslissing stelt: *"Betrokkene is gevlucht voor de zware echtelijke ruzies. De politie moest regelmatig tussenbeide komen als er ruzies waren."* De zorgvuldigheidsplicht vereist in deze dat de gemachtigde van de minister alvorens een einde te stellen aan het verblijfsrecht van verzoekster, nader onderzoek verricht aangaande de in de bestreden beslissing vermelde tussenkomsten van de politie naar aanleiding van *"de zware echtelijke ruzies."* Het volstond in deze om de politieambtenaar die het verslag van gezamenlijke vestiging heeft opgesteld te bevragen, aangezien deze hierin stelt: *"Het koppel is niet meer samen. P.Z. is gevlucht wegens zware echtelijke ruzies. Hiervoor zijn door onze diensten tussenkomsten geweest."* Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster een attest van klachtneerlegging bij de lokale politie van Hasselt van 26 november 2008 wegens slagen en verwondingen door haar echtgenoot, dat gepaard gaat met twee doktersattesten waarin de letsels uiteengezet worden. Weliswaar bevinden voormelde stukken zich niet in het administratief dossier en de gemachtigde van de minister kan niet verweten worden geen rekening gehouden te hebben met elementen waarvan hij niet op de hoogte was, maar mocht de gemachtigde van de minister zorgvuldig geweest zijn en verzoeksters situatie nader onderzocht hebben, dan zou hij hier wel van op de hoogte geweest zijn.

2.13. In haar nota met opmerkingen bagatelliseert de verwerende partij de feitelijkheden die zij zelf vastgesteld heeft in de bestreden beslissing, door te stellen dat niet blijkt dat verzoekster slachtoffer zou kunnen zijn van familiaal geweld daar er *"enkel gewag (werd) gemaakt van zware echtelijke ruzies"* en dat uit *"geen enkel gegeven"* zou blijken dat verzoekster slachtoffer zou zijn van familiaal geweld. Het kwam de gemachtigde van de minister toe om de situatie van verzoekster nader te onderzoeken alvorens een dergelijke conclusie te treffen.

2.14. Waar verwerende partij voorhoudt dat de bestaansmiddelen van verzoekster niet bekend waren ten tijde van het treffen van de bestreden beslissing, merkt de Raad op dat indien de gemachtigde van de minister, zoals hierboven vermeld, op een zorgvuldige wijze tewerk was gegaan bij het treffen van de bestreden beslissing naar aanleiding van de in casu voorliggende indicaties, hij wel degelijk op de hoogte had kunnen zijn van de gegevens met betrekking tot haar bestaansmiddelen en haar ziektekostenverzekering die verzoekster ter staving aanbrengt als bijlage bij haar verzoekschrift.

2.15. Dienvolgens komt het de Raad voor dat de gemachtigde van de minister niet op een zorgvuldige wijze is gekomen tot de door hem gedane feitenvaststelling en dat er in het administratief dossier, met name de vaststellingen die gedaan zijn in het kader van het verslag van gezamenlijke vestiging, gegevens voorhanden zijn die minstens aangeven dat een controle op familiaal geweld aangewezen was.

2.16. Een schending van de zorgvuldigheidsplicht juncto artikel 42 quater, §5 van de Vreemdelingenwet werd aangetoond. Aangezien de eventuele gegrondheid van het overige opgeworpen geschonden beginsel en de overige opgeworpen geschonden bepaling geen aanleiding kan geven tot een ruimere nietigverklaring, worden zij niet besproken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 12 februari 2009 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21) wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig november tweeduizend en negen door:

mevr. M. EKKA,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA